

K O M E N T Á T O R

Tíráž

1

Popís

Školní časopis KOMENTátor vám přináší aktuální informace o dění z prostředí školy, rozhovory, recenze, anotace, reportáže či zajímavé recepty. Vychází 2 až 4x ročně elektronicky ve formátu PDF na webových stránkách www.zskomenskehofno.cz.

2

Vydavatel a sídlo redakce

ZLATOHRAD - Základní škola Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420, p. o.

3

Šéfredaktorka

Mgr. Bára Fialová

4

Členové redakce

Maj Knapková, Malvi Kollárová, Toňa Krautová, Ami Kubačáková, Eve Kubiczková, Klárka Petrželková, Sofi Rusinová, Nelka Stromšíková, Eli Tenglerová

5

Kontakt do redakce

barafiala@gmail.com

komentatorfno

OBSAH

01

ROZHOVORY S
INSPIRATIVNÍMI UČITELI

02

SMÍM PROSIT?

03

WORKSHOP DOMA A JINDE

04

MEZINÁRODNÍ DEN RODINY

05

CESTOPISY

06

RECEPTY

Rozhovor s inspirativním učitelem

Anna Matějová

1) Učíte ráda?

Ano, učím ráda. Je to to, co jsem vždy chtěla dělat. Učím opravdu velmi ráda.

2) Co je na této profesi nejlepší a co naopak nejtěžší?

Nejlepší je to, že tato práce je každý den jiná, každá chvíle je úplně jiná, není to stereotyp. To se mi na mé profesi líbí úplně nejvíc. A nejtěžší...získat si autoritu. Udržet si autoritu a respekt u dětí je určitě nejtěžší, nejnáročnější úkol.

3) Je náročné připravit deváťáky na přijímačky z matematiky?

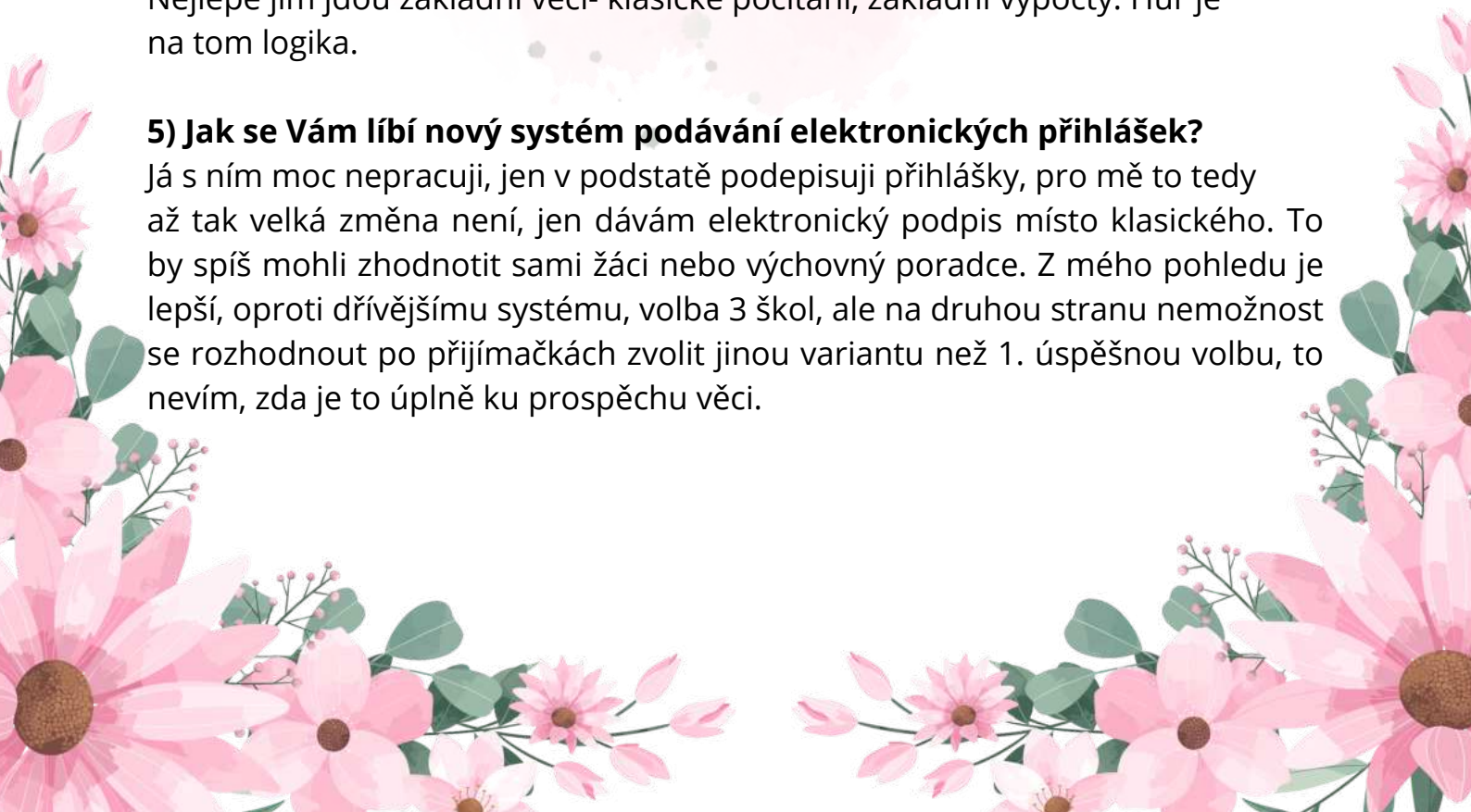
Záleží trošku i na těch deváťácích:-), ale nic jednoduchého to není, to je pravda, protože musí hlavně oni chtít. Pokud chtějí, tak už to pak jde. Pokud se najde někdo, kdo učení bojkotuje, odmítá se přizpůsobit, tak je to náročné, ale je to zajímavá práce.

4) Co jde deváťákům nejlépe a co jim naopak dělá problém?

Nejlépe jim jdou základní věci- klasické počítání, základní výpočty. Hůř je na tom logika.

5) Jak se Vám líbí nový systém podávání elektronických přihlášek?

Já s ním moc nepracuji, jen v podstatě podepisuji přihlášky, pro mě to tedy až tak velká změna není, jen dávám elektronický podpis místo klasického. To by spíš mohli zhodnotit sami žáci nebo výchovný poradce. Z mého pohledu je lepší, oproti dřívějšímu systému, volba 3 škol, ale na druhou stranu nemožnost se rozhodnout po přijímačkách zvolit jinou variantu než 1. úspěšnou volbu, to nevím, zda je to úplně ku prospěchu věci.

6) V čem vnímáte jeho pozitiva a v čem negativa?

V podstatě to, co jsem před chvílí řekla. Pozitivum je možnost další volby, větší prostor si vybrat. Negativum je, že když si stanoví žák prioritu a na tu prioritu se dostane, nemá možnost změny.

7) Co byste popřála současným deváťákům v závěru jejich povinné školní docházky?

Pro mě je to i hodně srdeční záležitost, protože mi odcházejí deváťáci, které jsem učila. Popřála bych jim hlavně úspěch, jak na střední škole, tak v osobním životě. Aby se jim dařilo alespoň tak, jak se jim dařilo na naší škole. Aby si nedělali těžkou hlavu, když se jim něco dařit nebude, protože vše se dá vždy vyřešit. Nejenom vzdělání je důležité, ale i osobní život. Tak ať mají i ten osobní život krásný. Ať si najdou chvíli na kamarády, přátele. Ať vykročí do života, jak se říká, pravou nohou.

8) Proč jste si vybrala zrovna matematiku?

Protože je logická, má řád a vždycky mě bavila. Měla jsem ji ráda už jako žák.

9) Jaký další předmět je Vám blízký a proč?

Vystudovala jsem fyziku, ta je mi také hodně blízká. A důvod je ten, že fyzika se dá učit velmi prakticky, vysvětlovat jevy, které vás potkávají v běžném životě. Mám na ni ráda tu praktičnost, pokusy, to že lze vše osahat, vyzkoušet.

10) Chtěla jste být od mala paní učitelkou?

Ano, chtěla.

11) Jak je těžké skloubit roli ředitele a učitele?

Vzhledem k tomu, že učím hrozně málo hodin, tak se to dá. Kdybych těch hodin měla víc, než mám, tak by to bylo těžší. Pro mě jsou hodiny matematiky relax. Práci s dětmi беру opravdu jako relax od práce ředitele. Práce ředitele je totiž úplně o něčem jiném než o učení.

12) Co je na této dvojkombinaci nejsložitější?

Najít si dostatek času na žáky, protože kolikrát bych se chtěla věnovat žákům, zejména těm slabším, ve svém tzv. volném čase a přijde mi do toho ředitelská povinnost, která v tu chvíli musí mít přednost před dětmi. To je asi nejtěžší.

13) Baví vás více role paní učitelky nebo paní ředitelky?

To je zákeřná otázka:-) Role učitelky mě baví, je to to, co jsem vždy chtěla dělat, to mě strašně baví, to mám opravdu ráda. Ale nemůžu říct, že mě nebaví role ředitelky. Kdyby mě nebavila, tak bych ji nedělala. Takže mě baví obě dvě stejně.

14) Co děláte ve volném čase, jak odpočíváte?

Ve volném čase ráda čtu, mám ráda cestování, hodně cestuji. A mám dvě vnoučátka a těm se věnuji, to je pro mě největší relax.

hory x moře
psi x kocky.
káva x čaj,
východ Slunce x západ Slunce
ananas na pizzu.
ano x ne

Mgr. Anna Matějová

Rozhovor s inspirativním učitelem

Zuzana Bartoňková

1) Proč jste si vybrala právě češtinu?

Vždy mě strašně bavilo číst knížky, čtení jsem milovala a myslela jsem si, že když půjdu na češtinu, tak toho přečtu hodně, což se opravdu splnilo. Až mi to začalo lézt i ušima:-) Né... Čeština mě prostě baví. Bavilo mě psát, recitovat, číst příběhy. Prostě k tomu mám vztah.

2) Jaká je Vaše nejoblíbenější kniha?

Asi Hostitel. To je takové sci-fi/fantasy od Stephenie Meyer. To mám hodně ráda, i když by se asi někteří drželi za hlavu:-) Těch oblíbených knížek je samozřejmě víc, ale k této se ráda vracím.

3) Co Vás v práci nejvíc baví?

Že není žádná nuda. Každý den člověk narazí na něco nového, co ho šokuje, příjemně překvapí... Není to stereotypní. Pořád musí být člověk ve střehu, pořád je aktivní, něco vytváří, něco dělá, musí být kreativní. V tomto směru mě to baví... Hrát si:-)

4) Jaký je Váš nejoblíbenější způsob trávení volného času?

Miluju "zevling". Když už si na to najdu čas, tak si strašně ráda zazevlím. Moc ráda trávím čas i s přáteli, občas si ráda vezmu do ruky dobrou knížku a chodíme na vědomostní kvízy- s přáteli, samozřejmě. To mě hodně baví.

5) Co Vás dokáže nejvíc rozesmát?

Češtinářské špeky, které mi děcka řeknou v češtině. Vždy je to strašná sranda, co vy vyplodíte za blbinu:-) Vyprávím to i doma a smějeme se tomu společně.

6) Jaký je Váš nejoblíbenější film nebo seriál?

Ze seriálů mám strašně ráda HIMYM (Jak jsem poznal vaši matku) a nebo Přátele. To miluju, to jsou takové kultovní seriály. A nejoblíbenější film asi nemám. Mám ráda i hlouposti, u kterých člověk nemusí myslet, i vážnější témata.

7) Které místo byste chtěla někdy navštívit?

Toho by bylo víc... Nový Zéland, protože je spojený s Pánem prstenů. To je prostě moje, tahle fantasy, mám ji strašně ráda. Takže určitě bych se chtěla podívat na Nový Zéland.

8) Co ráda vaříte nebo jíte nejčastěji?

Páni...Mám hrozně ráda segedínský guláš:-) Ten si teda i uvařím. Ale když nemusím vařit, dám přednost třeba dobrému sushi.

9) Co děláte nejraději, když máte volný víkend?

Trávím ho s rodinou, s přáteli, něco si ugrilovat, posedět u bazénu, na nějakém "drinčíku", kafičko s kolegy, to je úplně pecka. Hlavně odpočinek.

10) Jaký je Váš největší sen nebo cíl?

Holky, tak teď jste mě dostaly. Já nevím...Já bych asi chtěla vždycky zůstat taková, jaká jsem teď, nahlížet na věci spíše pozitivně, z té světlejší stránky. Nenechat se převálcovat společností, tím negativním. Udržet si trochu naivní pohled na věci, aby mě minul osud některých učitelů- vyhoření, to, že bych se už netěšila do práce. To je můj cíl- zůstat v tom ražení, v jakém jsem teď, zachovat si i tu lehkou potrhlost:-)

pes x kočka
hory x moře
léto x zima
knihy x filmy
ráno x večer

SMÍM PROSIT?

Projekt Mgr. Zuzany Bartoňkové a Věry Kostelníkové

WORKSHOP A PLES V RÁMCI PROJEKTU „SMÍM PROSIT“ – ETIKETA I TANEC S ÚSMĚVEM

Ve dnech 19. a 20. března 2025 proběhl na Základní škole Komenského praktický workshop zaměřený na etiku a společenské chování. Akce byla určena pro žáky osmých ročníků a byla součástí projektu Smím prosit, jehož cílem je pomoci mladým lidem osvojit si dovednosti důležité pro život ve společnosti.

Workshop se uskutečnil během prvních dvou vyučovacích hodin v jídelně školy a byl rozdělen do čtyř tematických stanovišť:

Představování, zdravení a oslovování

- Žáci si vyzkoušeli, jak se správně představit, pozdravit a oslovit různé osoby v různých situacích, jak správně požádat dámu o tanec, popř. jak nenápadně odmítnout tanečníka a přitom nezranit jeho city. Úskalími společenské interakce je provedla paní učitelka Petra Pánková, která má obrovské zkušenosti v této oblasti díky dlouholetému lektorování kurzů společenského tance a chování.

Etiketa oblékání

- Stanoviště představilo pravidla vhodného oblékání pro různé společenské události a upozornilo na důležitost osobního vkusu. Paní asistentka Věra Kostelníková, jedna z organizátorek projektu, žákům ukázala různé outfity pro různé příležitosti – formální i méně formální. Provedla je po tenkém ledě módních faux pas a na příkladech jim ukázala, co už je za hranou.

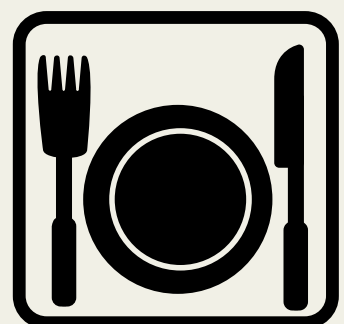
Chování ve veřejných prostorách

- Účastníci se dozvěděli, jak se chovat v divadle, kině, nebo v dopravních prostředcích. Pod vedením pana učitele Vojtěcha Pitříka si zahráli různé scénky. Teď už jistě nikdo při procházení řadou v divadle či kině nenabídne divákům pohled na svůj zadek, pánové ví, jak správně sundat dámě sako. I cestování automobilem má své pravidla, takže se naši osmáci už nebudou drát na místo spolujezdce, ale přenechají ho vhodnější osobě z rodiny.

Stolování

- Žáci si prakticky osvojili zásady správného stolování a používání příborů i nádobí. Paní učitelka Zuzana Bartoňková si pro ně připravila krásnou slavnostní tabuli se všemi možnými i nemožnými druhy příborů, talířů i sklenek. Osmáci si tak vyzkoušeli slavnostní večeři od A do Z, tedy od příchodu na oslavu až po rozloučení s hostitelem.

Každé stanoviště nabízelo praktické situace a modelové scénáře, které studentům usnadnily pochopení a zapamatování základních společenských pravidel. Na závěr obdrželi žáci brožurku „Etiketa do kapsy“ – přehledného pomocníka do každodenního života.

PROJEKT ZŠ KOMENSKÉHO A MAP

Na workshop plynule navázal Žákovský ples, který se uskutečnil 2. dubna 2025 od 16:30 do 20:00 hod. v Kulturním domě ve Frýdlantu nad Ostravicí. Této slavnostní akce se zúčastnilo na 150 žáků ze čtyř škol (ZŠ Komenského, ZŠ TGM, ZŠ Janovice a ZŠ Kunčice pod Ondřejníkem) a také pedagogové, organizátoři i vedení všech škol.

Večer zahájila výuka společenských tanců pod vedením zkušených lektorů, díky nimž si žáci mohli vyzkoušet tradiční plesové tance – latinské i standartní (jive a waltz). Atmosféru doplňoval fotokoutek, kde si účastníci mohli pořídit památeční fotografie, a o hudební doprovod se staral DJ.

Nechybělo ani bohaté občerstvení, které poskytlo příjemné osvěžení během večera. Celý ples byl zakončen nadupanou tombolou se zajímavými i hodnotnými výhrami. Některé z cen poskytli také ředitelé zapojených škol. O ty byl samozřejmě velký zájem, protože žáci mohli vyhrát přednostenku na oběd nebo možnost vyhnout se jakémukoli testu dle své volby. Na závěr všichni žáci obdrželi diplom za absolvování workshopu i plesu jako připomínku své účasti a úspěchu.

Projekt „Smím prosit“ propojil zábavu a vzdělávání, a přinesl žákům nejen nové společenské dovednosti, ale také nezapomenutelné zážitky, které je budou provázet i v budoucím životě. Organizátorky plesu jsou již zaplaveny dotazy, zda se projekt bude konat i v příštím školním roce, protože současní sedmáci by si také rádi vyzkoušeli, jaké to je být na chvíli dospělý, obléknou si krásné šaty nebo oblek a vyrazit na ples. I když „jen“ žákovský...

Rozhovor s. organizátory projektu

Mgr. Zuzana Bartoňková

Věra Kostelníková

Jaká byla myšlenka celého projektu?

Věra: Já bych řekla, že hlavní cíl byla kultivace...kultivace žáků. Osvětlit jim, jak se oblékat na různé příležitosti, jak se chovat, jak správně stolovat. To byla zásadní témata workshopu.

Zuzka: Cílem bylo dát dětem základy společenského chování, aby nebyly za burany:-) mezi dospělými, aby věděly, jak se kde mají chovat nebo nechovat. Myslím si totiž, že tato témata se příliš ve škole neučí, není na ně prostor v tematických plánech. Nesetkáte se s tím ani na středních a vysokých školách. Člověk to většinou pochytí, až když do společnosti přijde. My jsme si řekly, že to našim žákům zjednodušíme a připravíme jim takový "startovní balíček", se kterým mohou vyrazit do světa.

Věra: Ono se totiž ve společnosti už předem od nich očekává, že budou vědět, jak se chovat např. na plesu. Ale žáci neměli možnost a prostor se to někde v bezpečném prostředí naučit.

Jak dlouho se workshop připravoval?

Zuzka: Konkrétně ten workshop? Protože je potřeba si rozlišit celý ten projekt, který má dvě části- část workshopovou a část věnovanou žakovskému plesu. Co se týče přípravy workshopové části, tak ta nám čistého času zabrala asi 2 měsíce. Nejprve jsme dávaly dohromady, jak ten workshop vůbec postavíme, jakou bude mít strukturu, jaká budou stanoviště a jejich náplň. Poté jsme hledaly kolegy, kteří nám s tím pomohou. S těmi jsme si musely sednout a probrat, jak pojmout jednotlivá stanoviště. Důležitá byla také příprava materiálů. Dohromady opravdu ty 2 měsíce práce.

Věra: Musely jsme také vyřešit, jak dlouho bude trvat každé to stanoviště. Prostě spoustu malých detailů, které jsou ale ve skutečnosti velmi důležité.

Zuzka: Musely jsme také najít vhodný termín v plánu akcí, protože jsme potřebovaly, aby měly všechny 4 osmičky volno, aby nikdo nebyl na exkurzi. Důležité také bylo naplánovat ty workshopy tak, aby žákům nezabraly více hodin než ty dvě vyučovací.

Věra: Bylo potřeba také vymyslet, kde to bude, protože nás bylo hodně. Do třídy bychom se těžko vešli.

Věra a Zuzka: Takže opravdu ty dva měsíce intenzivní práce.

Proč byl projekt rozdělen na dvě části?

Zuzka: Nejprve nás napadly ty workshopy. Že předáme ty praktické znalosti, teorii. Dáme žákům možnost si vše na stanovištích vyzkoušet. Ale pak jsme si řekly “ty bláho, jenom workshop...budeme sedět ve škole, v jídelně, bude to nuda”. Chtěly jsme jim to nějak ozvláštnit a dát tomu pomyslnou třešničku na dortu. Napadlo nás, že je naženeme rovnou do terénu a dáme spolu ples:-) V původním plánu to sice nebylo, ale řekly jsme si, že to přetáhneme za školní hranice a že to dotáhneme dál. Dovedlo nás to tam, kam jsme ani netušily, že nás to zavede- k žákovskému plesu. Hrozně se nám to líbilo a myslím, že i dětem. Nakonec mi ta druhá část- ples- přišla možná i přínosnější než samotné workshopy. Žáci se mohli hezky obléct, hezky se k sobě chovat, vyzvat někoho k tanci opravdu na úrovni slušného chování.

Věra: To co se naučili na workshopech tak mohli zrealizovat v praxi. A moc se jim to líbilo.

Dopadl ples podle vašich představ?

Zuzka: Já si myslím, že to dokonce překonalo některá naše očekávání. Když jsme to vymýšlely, tak jsme nečekaly, že to bude až tak dobré. Teď zníme namyšleně:-) Já jsem měla nějakou představu, jak by to mělo vypadat a ta se splnila. Hodnocení žáků, učitelů a všech, co se zúčastnili workshopů i plesu byla tak kladná, tak pozitivní, že z toho mám ještě lepší pocit než ten, s jakým jsem do toho šla.

Věra: Mám to stejně. Začínaly jsme s takovým málem, ale nakonec to vygradovalo do takové velké akce. Vůbec jsem netušila, že se zúčastní tolik škol. Původně jsem počítala se dvěma, maximálně třemi. Nakonec se zúčastnily 4 školy, což předčilo mé očekávání. Také jsem nečekala, že přijde tolik žáků.

Zuzka: Já jsem se původně bála, že skončíme s Komeňákem někde v tělocvičně. Ale nakonec 4 školy, kulturák, plesový sál...

Věra: I fotokoutek tam byl:-)

Chtěly byste ještě dodat něco, co jsme tady nezmínili, aby to zaznělo?

Věra: Chtěly bychom poděkovat pracovní skupině MAP.

Zuzka: Což je Místní akční skupina, která pořádá tyto projekty. Pomohla nám tento projekt zafinancovat, protože díky tomu, to měli žáci zdarma. Za to určitě patří velké poděkování. A za mě bych také chtěla poděkovat všem lidem, kteří se podíleli na přípravě- paní učitelky Fialová a Pánková, pan učitel Pitřík. Byla to neuvěřitelná pomoc. Nakonec jsme na to nebyly samy, měly jsme další náhled, další úhly pohledu na workshopy, na ples. Poskytli nám také postřehy, které nás ani nenapadly, poradili, na co si máme dát pozor.

Věra: děkujeme také kolegům s ostatních škol, které se projektu zúčastnily. Za to, že do toho s námi chtěli jít, že na svých školách zorganizovali workshopy.

Zuzka: A samozřejmě děkujeme také vedení školy, že nám umožnilo takovou velkou, monstrózní akci zrealizovat, ukrást žákům ty vyučovací hodiny:-) Jsme velmi vděčné, že naše myšlenka byla na této škole tak pozitivně přijata. A také bych ráda doplnila, že už máme představu, v případě že se budou realizovat další ročníky, co zlepšit. Pro mě to teď byla taková ta první verze a už teď přesně vím, co bych vylepšila, co bych ještě dopilovala:-) Pro nás to byla ohromná zkušenost, za kterou jsme hrozně rády.

Věra: Vždycky je co zlepšovat, také už mám v hlavě některé detaily, které můžeme udělat jinak, lépe. Nic nebylo úplně špatně, ale určitě se dá na některých věcech zapracovat

Pár otázek na žáky

Vendula Chýlková, 8.A
Terezie Milatová, 8.A
Eva Příbylová, 8.A

Jak dlouho ses na ples připravovala?

Vendula: No tak asi hodinu.

Eva: Na ples jsem se připravovala asi hodinu, stejně jako Venda.

Terezie: 2-3 hodiny:-)

Kde jsi kupovala šaty?

Vendula: Šaty jsem kupovala v H a M.

Eva: Šaty jsem kupovala přes internet na stránce erikafashion.cz

Terezie: Šaty jsem kupovala na internetu.

Jak sis ples užila?

Vendula: Jo, bylo to fajn, akorát se mi nelíbily některé písničky.

Eva: Ples jsem si moc užila, pořádně jsem to tam oslavila s kamarády, zatancovali jsme si, bylo to super!

Terezie: Byl to super zážitek a určitě bych si ho chtěla zopakovat.

Chtěla by sis žákovský ples někdy zopakovat?

Vendula: Jo, asi jo...

Eva: Kdyby byl lepší DJ a lepší fotograf tak určitě.

O čem byl workshop, který předcházel samotnému žákovskému plesu?

Eva: Na workshopu jsme se seznamovali se slušným chováním ve společnosti, naučili nás stolovat, naučili nás, jak se oblékat na různé akce. Dozvěděli jsme se také, jak někoho vyzvat k tanci, jak poděkovat. Bylo to užitečné.

Terezie: Workshop byl o slušném chování. Bylo to zajímavé, a myslím, že i velmi užitečné. Naučila jsem se třeba to, že při společenských událostech platí muži. A také to, jak se má správně holka vyzvat k tanci.

WORKSHOP PAMĚTI NÁRODA: DOMA A JINDE

DEVÁŤÁCI SE PONOŘILI DO HISTORIE

22. DUBNA 2025

DNE 22. DUBNA 2025 SE TŘÍDA 9.B ZÚČASTNILA ZÁŽITKOVÉHO WORKSHOPU PAMĚTI NÁRODA S NÁZVEM DOMA A JINDE, KTERÝ BYL USPOŘÁDÁN U PŘÍLEŽITOSTI 80. VÝROČÍ UKONČENÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY. CÍLEM CELÉHO PROGRAMU BYLO PŘIBLÍŽIT ŽÁKŮM HISTORICKÉ UDÁLOSTI NEJEN PROSTŘEDNICTVÍM FAKTŮ, ALE PŘEDEVŠÍM PROŽITKEM, ZAMYŠLENÍM A AKTIVNÍ ÚČASTÍ. WORKSHOP BYL ROZDĚLEN DO TŘÍ ČÁSTÍ:

1. ČÁST: EVOKACE A KLÍČOVÉ POJMY

ÚVODNÍ ČÁST SE ZAMĚŘILA NA ZÁKLADNÍ POJMY SPOJENÉ S MIGRACÍ A KONFLIKTY – UPRCHLÍK, EXULANT, EKONOMICKÝ UPRCHLÍK, NÁJEZDNÍK, OKUPANT. ŽÁCI SE SPOLEČNĚ ZAMYŠLELI NAD VÝZNAMEM TĚCHTO SLOV V HISTORICKÉM I SOUČASNÉM KONTEXTU A HLEDALI SOUVISLOSTI S OSUDY LIDÍ V DOBĚ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY.

2. ČÁST: HISTORIE NA VLASTNÍ KŮŽI

V DALŠÍ ČÁSTI SE ŽÁCI ROZDĚLILI DO ŠESTI SKUPIN, Z NICHŽ KAŽDÁ REPREZENTOVALA JEDNU Z POLITICKÝCH STRAN, KTERÉ KANDIDOVALY VE VOLBÁCH V ČESKOSLOVENSKU V ROCE 1935 – AGRÁRNÍCI, SOCIÁLNÍ DEMOKRATÉ, KOMUNISTÉ, NÁRODNÍ SOCIALISTÉ, FAŠISTÉ A LIDOVCI.

KAŽDÁ SKUPINA SI ZVOLILA PŘEDSEDU, PŘIPRAVILA PŘEDVOLEBNÍ PROJEV A VYJÁDŘILA NÁZOR SVÉ STRANY NA TEHDEJŠÍ ZÁSADNÍ OTÁZKY, JAKO BYLY NORIMBERSKÉ ZÁKONY NEBO POMOC BURGENLANDSKÝM ŽIDŮM. ŽÁCI SI TAK MOHLI NA VLASTNÍ KŮŽI VYZKOUŠET, JAKÉ TO JE ZASTÁVAT VEŘEJNÝ POSTOJ V NAPJATÉ DOBĚ A OBHAJOVAT SVÉ HODNOTY.

3. ČÁST: PŘÍBĚH EVY KALINOVÉ

ZÁVĚREČNÁ ČÁST PROGRAMU BYLA VĚNOVÁNA SKUTEČNÉMU PŘÍBĚHU **EVY KALINOVÉ (ROZENÉ LEMBERGEROVÉ)** – ŽIDOVKY Z MÍSTKU, KTERÁ SE NARODILA V ROCE 1913 A MUSELA V ROCE 1939 UPRCHNOUT PŘED HITLEREM. ŽÁCI SKLÁDALI JEJÍ ŽIVOTOPIS Z JEDNOTLIVÝCH STŘÍPKŮ, DRAMATIZOVALI KLÍČOVÉ OKAMŽIKY JEJÍHO ŽIVOTA A PROŽILI SIMULACI JEJÍ NEBEZPEČNÉ PLAVBY DO PALESTINY.

BĚHEM AKTIVITY MĚLI ZÁROVEŇ MOŽNOST **ČINIT ROZHODNUTÍ ZA EVU A TÍM OVLIVNIT VÝVOJ JEJÍHO PŘÍBĚHU** – ROZHODOVALI NAPŘÍKLAD O TOM, ZDA ZŮSTAT V PROTEKTORÁTU NEBO UPRCHNOUT, KOMU DŮVĚŘOVAT NEBO JAK REAGOVAT V KRIZOVÝCH SITUACÍCH. DÍKY TOMU SI MOHLI UVĚDOMIT, JAK SLOŽITÉ A ČASTO BEZVÝCHODNÉ BYLY VOLBY, PŘED NIMIŽ LIDÉ V TÉ DOBĚ STÁLI.

NA ZÁVĚR SE ŽÁCI DOZVĚDĚLI, ŽE PŘÍBĚH, KTERÝ POMÁHALI TVOŘIT, NENÍ FIKCÍ – EVA KALINOVÁ JEJ SAMA VYPRÁVĚLA PRO PROJEKT **PAMĚŤ NÁRODA**.

WORKSHOP BYL PRO ŽÁKY NEJEN HLUBOKÝM HISTORICKÝM VHLEDEM, ALE TAKÉ SILNÝM LIDSKÝM ZÁŽITKEM, KTERÝ JIM POMOHL POCHOPIT KOMPLEXITU DĚJIN, DŮLEŽITOST OSOBNÍ STATEČNOSTI A CENU SVOBODY. DĚKUJEME ORGANIZÁTORŮM Z PAMĚTI NÁRODA ZA INSPIRATIVNÍ DEN!

D O M A A J I N D E

*Děkujeme Paměti
národa a Post
Bellum*

Den rodiny 15. května 2025

Ve čtvrtek 15. května odpoledne se na Základní škole Komenského ve Frýdlantu nad Ostravicí konal druhý ročník akce na oslavu Mezinárodního dne rodiny, který i letos potvrdil, že škola není jen místem výuky, ale také komunitním centrem, kde se setkávají děti, rodiče a učitelé. Letošní ročník se nesl ve znamení pestrého programu, který nabídl osm stanovišť s různorodými aktivitami a prezentacemi.

Jednotlivá stanoviště si připravili pedagogové společně se svými žáky a představili zde nejrůznější aktivity, kterými škola žije. Ekotým pod vedením paní učitelky Ireny McCormick si pro rodiče s dětmi připravil několik zajímavých stanovišť spjatých s jeho činností během celého školního roku- podpora útulku pro kočky, adopce zvířete v Zoo Ostrava, ochrana hmyzu, stavba krmítek pro ptáky nebo podpora třídění odpadu. Žákovský parlament s paní učitelkou Janou Kocichovou se zaměřil na představení ptáka roku- konipase horského na několika stanovištích. Příchozí skládali puzzle, pracovali s obrázky o životě tohoto zajímavého ptáka nebo si ozdobili nákrčníky.

Školní časopis předvedl svou činnost a přiblížil návštěvníkům práci v redakci. Aby to pro návštěvníky bylo zábavné a zároveň i poučné spojila se šéfredaktorka Bára Fialová s kolegy. Učitelé Zuzana Bartoňková a Vojtěch Pitřík připravili zábavný online kvíz, který otestoval znalosti návštěvníků o škole a její historii. Děti s rodiči se pomocí QR kódu k testu připojili a snažili se dosáhnout co nejlepšího výsledku. Vyučující je vyfotili s cedulkou zobrazující dosažený počet bodů a pak se jich ujaly členky redakce školního časopisu, které je seznámily s programem Canva, ve kterém se školní časopis tvoří. Výsledkem byl krásný diplom s vlastní fotkou.

Velký zájem vzbudily i sportovní aktivity v tělocvičně, které připravil pan učitel Pavel Kijanica – děti si zde mohly vyzkoušet svou obratnost i týmovou spolupráci. V počítačové učebně pak návštěvníci obdivovali moderní technologie: ukázky robotických pomůcek a interaktivních brýlí pod vedením pana učitele Pavla Bartáka.

Nechyběla ani věda zábavnou formou – v prostorách školy probíhaly chemické a fyzikální pokusy na téma F a Ch v kuchyni 😊 - vyráběla se domácí jahodové zmrzlina, žáci se svými rodinnými příslušníky si mohli vyzkoušet řadu činností se suchým ledem nebo vlastnosti vejce v lahvi- to vše pod vedením vyučujících Marcely Židkové a Milana Sikory.

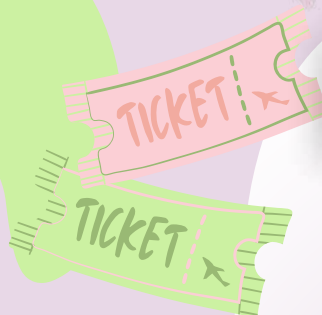
Celý program podpořil i spolek rodičů Zlatohrad a Satinka dětem ve spolupráci s firmou Primirest, kteří zajistili bohaté občerstvení v jídelně školy. Nechyběla tradiční domácí svíčková, frgály ani další dobroty, které potěšily malé i velké účastníky.

Den rodiny se tak stal příležitostí k neformálnímu setkání, posílení vztahů mezi školou a rodinami a především ukázkou toho, co vše škola svým žákům nabízí.

Vídeň Rakousko

Ve Vídni jsme navštívili několik památek a mezi nejzajímavější patří:

Schönbrunn

Zámek byl vystavěn v barokním slohu v roce 1638. Císař Matyáš měl rád místo Schönbrunn, protože tam byl pramen čisté vody. Postavil tam malý lovecký zámek, ale Turci ho v roce 1683 zničili. Později tu postavili velký barokní zámek, jaký známe dnes hlavně díky panovnici Marii Terezii. Narodil se tu císař František Josef I. a po roce 1918 zámek připadl státu a stal se jednou z nejznámějších památek ve Vídni.

Katedrála svatého Štěpána

Katedrála je stavěná převážně v gotickém slohu. Stavba se začala stavět v 11. století. Uvnitř katedrály jsou vysoké kamenné sloupky, bohatě zdobený oltář a stará kazatelna. Vzadu jsou velké varhany a kolem tiché kaple. Pod zemí se nachází krypta s hroby a kostmi. Celý vnitřek působí klidně, ale zároveň velkolepě.

PASSPORT Lidské sochy

Školní zájezd do Itálie

Se školou jsme letos vyrazili do Itálie. Ze ZŠ Komenského jsme vyrazili 2. června v 11:30 a cca v 7:00 ráno druhého dne jsme dorazili do Říma. Byli jsme ubytovaní v campu Castel fussano. V Itálii jsme navštívili mnoho zajímavých památek. Mezi nejznámější patřilo třeba Colosseum nebo Fontána di Trevi. Předposlední den jsme se koupali dokonce i v moři. Celý zájezd jsme si moc užili.

Gnocchi se špenátem

Ingredience: 1 špenát
1 smetana na vaření
2 dílky taveného sýra
sůl
pepř

1. Uvaříme si gnocchi

2. Vezmeme jakýkoliv hrnec a napustíme malinko vody a k vodě přidáme špenát. Počkáme než špenát rozmrzne a ochutíme ho solí a pepřem.

3. K špenátu přidáme smetanu na vaření a vše promícháme. Potom přidáme sýr, který necháme roztopit.

4. Na konec vše smícháme dohromady s podle návodu uvařenými gnocchi a máme hotovo.

recept na marshmallows suroviny

Cukrový sirup:

450 g cukru krupice
300 ml vody

Želatina:

100 ml horké vody
2 želatiny v prášku (2x20 g)

Dále:

1 lžička vanilkového extraktu
1 špetka soli

Na obalení:

3 lžíce cukru moučka
2 lžíce škrobu

Zdobení:

potravinářská barva
zdobení

recept na marshmallows postup

V hrnci rozpustíme cukr krupici ve studené vodě. Přivedeme k varu, ztlumíme na nejnižší stupeň a svařujeme na sirup asi 15 minut. Teplota sirupu by měla být 116 °C. Bez použití teploměru, se cukrový sirup musí "táhnout". Značně zhoustne.

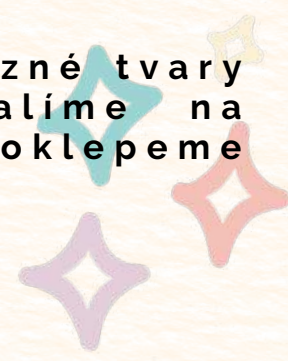
Zatím, co se vaří cukr, rozpustíme želatinu ve 100 ml horké vody, stačí svařit vodu ve varné konvici a želatinu zalít. Dokonale rozmícháme.

Do mísy na šlehání dáme želatinu, uvařený cukrový sirup (horký) a prošleháme na nižší otáčky, než se směs spojí. Přidáme špetku soli, vanilkový extrakt a zvýšíme otáčky na maximum. Šleháme asi 10-15 minut, dokud se nevytvoří pěnová hmota.

Pekáček vyložíme pečicím papírem. Smícháme cukr moučku a škrob. Přes sítko jemně posypeme celé dno pekáčku. Lze přidat například cukrové zdobení či třeba kokos.

Hmotu vylijeme do pekáčku a uhladíme stěrkou. Polovinu hmoty můžeme obarvit potravinářským barvivem (nejlépe gelovým) a dolít jako další vrstvu. Celou hmotu posypeme opět zdobením (pokud ho používáme) a cukrem smíchaným se škrobem. Necháme zatuhnout při pokojové teplotě asi 3 hodiny. Dobu tuhnutí lze zkrátit v lednici na polovinu.

Krájíme na čtverečky nebo vykrajujeme různé tvary pomocí vykrajovátek. Marshmallows obalíme na řezích ve zbytku směsi cukru a škrobu a oklepeme přebytečné množství.

recept na
marshmallows
postup

A collection of decorative elements including four stars in teal, orange, purple, and yellow, and a pink flower with a green stem and leaf.